VELKÁ DOBRODRUŽSTVÍ

Za hanáckými příběhy a rozhlednou Božkou do Přáslavic

GPS souřadnice: 49.584809, 17.387145

Praktické informace

Délka trasy: 5 km

Obtížnost: Velmi lehká trasa, která vás provede krásnou obcí, okolní přírodou a nakonec skončíte na rozhledně. Bonusem je to, že půjdete jen po rovince a všude vás může doprovázet pejsek. Trasu nedoporučujeme chodit, když je bahno – lesní cesta může klouzat. Projedete ji jen s hodně terénním kočárkem. :)

Vzdálenost od Prahy a jak se tam dostat: 300 km ujedete za zhruba dvě a půl hodiny. Po D1 pojedete směr Brno → Prostějov. Na sjezdu 267 před Olomoucí sjedete a směrovky vás odvedou do Přáslavic.

www.idos.cz

Turistická mapa: Odkaz na mapy.cz

Parkování: Zdarma kdekoli u školy nebo u obecního úřadu.

Rozhledna Božka

Otevřeno v pracovní dny a o víkendech od 13.00 do 16.00. Rozhledna je uzavřena od prosince do konce února. v letních měsících si klíč můžete zapůjčit v hospůdce *U kozlíka* ve sportovním areálu.

Vstupné zdarma.

WC: Sportovní areál u rozhledny – v době otevření rozhledny.

Možnost občerstvení: hostinec Na Dolní, hospůdka *U kozlíka* přímo ve sportovním areálu.

Nejbližší další výlet agentury Velká dobrodružství: Fulnek, Náměšť nad Oslavou, Tovačov, Olomouc, Helfštýn, Hukvaldy.

Trasu pro vás prošla Lucie Nachtigalová.

Trasu testovali kamarádi René a Vít z Olomouce.

Postřehy dětí:
Renek (7 let): „Na výletě bylo hodně hledacích úkolů a to mám rád. Viděl jsem také sochu Buddhy a hodně zvířat.“
Víťa (7 let): „Pršelo, takže bylo na cestě bláto, ale to nevadilo. Vyluštil jsem úplně sám celou tajenku a pak jsme si s Rendou hráli u Božky na hřišti.“

Popis výletu - Legenda pro rodiče

Milí cestovatelé,

zveme vás do malebné obce Přáslavice nedaleko Olomouce – na Hanou! Provedeme vás kolem památek obce, budete hledat tajná písmena a obrázky na trase, řekneme si něco o pravěku i nejstarším kronikáři, v přírodě si prohlédnete hned několik zvířátek a na závěr vylezete na Božku – originální rozhlednu ve sportovním areálu. Proč se jmenuje Božka? A co se skrývá ve jméně Přáslavice? Dozvíte se!

Výlet jsme pro vás připravili ve spolupráci s Obecním úřadem Přáslavice, a je pro vás tedy zdarma! :)

Dopis dětem

Ahoj, kluci a holky,
dnešní cesta za hádankou povede do míst, kde nejsou téměř žádné kopečky a je zde tak úrodná půda, že když do ní zasadíte knoflík, vyrostou vám kalhoty. :) Myslíte si, že je to pravda? Pojďte s námi na výlet a můžete to vyzkoušet.

Stejně jako k našim ostatním výletům jste i k tomuto dostali originální mapu s vyznačenou trasou. Pokud půjdete správnou cestou, budete se pozorně rozhlížet, číst správné texty a poslouchat, co říkají rodiče, jistě splníte všechny dnešní úkoly. Umíte-li už psát, doplňte písmenka do tajenky a pečlivě ji uschovejte. Pokud ji po vyluštění přinesete na obecní úřad v provozních hodinách, dostanete za ni malý dáreček.

Mapa výletu

Za hanáckými příběhy
a rozhlednou Božkou
do Přáslavic
STUDÁNKA
OVCE
FONTÁNA
ZVONIČKA
POMNÍK
KŘÍŽ
HASIČI
KAPLE SV. ROCHA
START
CÍL
OÚ
ROZHLEDNA
1
2
3
4
5
6
7
8

Doplňovačka

Jdeme na to:

Zaparkujte poblíž školy a hostince, dobře si utáhněte tkaničky, pozorně se rozhlédněte kolem dokola a vyrazte směrem ke kapličce.

První památka, kterou dnes uvidíme, má žlutou barvu, takže se nám bude hledat opravdu dobře.

Máte na sobě nějakou žlutou barvu? Ten, kdo jí má na sobě nejvíce, může odpovědět na první dnešní otázku, kterou již brzy položíme.

Pokud je tedy mezi vámi nějaký lovec velryb, který obvykle mívá žlutý pogumovaný plášť, má vyhráno a určitě bude hádat on. Je tady nějaký takový lovec? Není? Tak to jsme hodně překvapeni! :)

V centru obce stojí **kaplička** z roku 1767 zasvěcená sv. Rochovi, patronovi proti moru.

Víte, co je to mor?

Morem byla nazývána „černá smrt“, která v polovině 14. století postihla Evropu a za 6 let vyhubila nejméně třetinu evropské populace. Jde o onemocnění bakterií Yersinia pestis, která je přenášena ze zvířete na člověka a způsobuje rychlou a bolestivou smrt. Dýmějový mor, který přenášely blechy, byl děsivý. Bleší kousanec nejdříve zhnědl a bakterie se začala v lymfatických uzlinách množit jako zběsilá. Způsobila jejich zánět. Hnis chtěl ven, a tak nemocnému ubožákovi naskákaly vředové boule (dýměje). Většinou praskly, a proměnily se tak v mokvající a krvácející ránu. Do té se dostala infekce a otrava krve nakaženého zabila. Plicní forma zase zapříčinila těžký zápal plic.

Fuj, nezačínáme zrovna hezky. Mor na takové začátky! Pojďme si raději najít písmenko do tajenky. :)

Kříž při chodníku pochází z roku 1889. Jeho autorkou je paní Tereza Franková z obce. Zezadu kříže je o tom záznam, ale ten si nepřečtete, protože jsou vrátka zavřená.

1. **Opište první slovo z nápisu na kříži.**

(pokud je ve slově písmeno CH, napište ho do jednoho políčka)

Vidíte někde na kapličce (u země) letopočet? A dokáže ho někdo vyluštit? :)

Záhada, co? My tipujeme rok 1767, i když to spíše vypadá na letopočet 8767. Jenže tak daleko ještě nejsme. Co vidíte vy?

Máme tady nějakého chlapečka, který se jmenuje Roch? Nebo Rošku?

Podle statistik žije v naší zemi jen jeden člověk tohoto jména. Pokud jde tento výlet, tak máváme. A ať nám napíše, pošleme mu dáreček. Malý, jen takové symbolické rochátko. :)

Sv. Roch byl francouzský poutník, který zemřel asi v roce 1379. Při své pouti do Říma se setkal s morovou epidemií. Uzdravoval nemocné, jenže nakonec sám v Itálii onemocněl. Mor překonal s pomocí anděla a psa, ale byl tak zohaven, že ho nepoznávali ani blízcí. Jeho ostatky leží v kostele San Rocco v Benátkách, ale také u sv. Víta v Praze.

Svatý Roch je patronem Benátek, lékařů, nemocnic, ale třeba i dlaždičů. Často je zobrazován se psem, poutnickou holí a morovým vředem na noze.

V jaké zemi leží (nebo se spíše potápějí) Benátky?

Najdete na kapličce obrázek sv. Rocha? Má u sebe hůl, nebo psa? A jde s vámi na výlet nějaký pejsek? Jak se jmenuje? Není to náhodou Roch? :)

Kolem hostince a hasičské zbojnice se vydáme do kopečka a stoupáme, dokud nedojdeme až do pomyslného centra obce. Je to pár metrů. Nalevo zahlédneme zbytky kontribuční sýpky z dob císaře Josefa II. Víte, co to je?

Kontribuční sýpky byly stavěny za vlády císaře Josefa II. Shromažďovaly povinné společné zásoby obilí (kontribuce) od

všech poddaných pro léta neúrody.

Poblíž muselo být opravdu hodně koček, protože takováto sýpka, to musel být myší ráj.

Znáte nějakou básničku, ve které jsou myšky?

Co třeba: *Vařila myšička kašičku…*

Jak je to dál?

Jak se vám líbí budova místní školy? Krásná, že? Chtěli byste do ní chodit?

Kdo první najde šneka? A včelku? Vidíte ještě nějakého jiného hmyzího tvora?

Na **hasičské zbrojnici** se zase pokusíme najít sluneční hodiny. Hlídá je další svatý. My si myslíme, že je to svatý Florián, patron hasičů. Ale… Kdo ví?

2. **Jaký tvar je na praporu, který drží svatý v ruce?**

(pokud je ve slově písmeno CH, napište ho do jednoho políčka) – To jsme vás zmátli, co? :)

Na návsi najdeme malé posezení a další drobné památky: **Zvonici** československé církve husitské a dva **pomníky obětem válek**.

Vedle klasických pomníků připomínajících jména padlých z obou světových válek zaujme pamětní deska připomínající jména tří vojáků, kteří zahynuli při vojenských misích v zahraničí na počátku 21. století.

Vidíte je? Jak se jmenovali a kolika se dožili let? Smutné…

Místo od roku 2005 zastiňuje **Lípa svobody**. Kdy byla zasazená? Je mezi vámi někdo narozený právě v tomto měsíci?

Zkuste na tabulce o lípě najít znak obce. Je poměrně složitý. Co všechno na něm vidíte?

Obilný klas představuje zemědělskou obec, přeslice s předivem pracovní techniku a předivo, nit (příze) s cívkou je odvození jména zakladatele (Přaslav – Přáslav). Květ lilie symbolizuje jméno osady Liliová, červená barva zase zemědělskou půdu a zelená barva připomíná hřbet Nízkého Jeseníku s Oderskými vrchy. Uf, musela být fuška všechno to do znaku vtěsnat! :)

Jak by vypadal váš rodinný znak?

My bychom v něm měli pejska, psací potřeby a mapu! :) Přede u nás jenom kocour (navíc jen málokdy), takže přeslice by byla dost mimo.

Projdeme kolem fontány a zamáváme přes cestu do oken obecního úřadu paní starostce, která si pro vás tento výlet objednala a s jeho vytvořením nám pomáhala. Můžete i potichoučku zavolat: „Děkujeme!“ :)

Jaký má fontána tvar? Zkuste vyjmenovat alespoň nějaké druhy mořských, ale také sladkovodních ryb. Nepochybujeme, že mořských znáte víc. Což je ovšem škoda, protože nejpopulárnější kapři mají řadu zajímavých spolubydlících. Třeba dnes nějaké potkáte – rybníček i potůček máme při cestě. Ale pod vodu za nimi určitě nelezte. (Pokud není zrovna vedro.) Ne, Josífku, plejtváka ani chobotnici neuvidíš. Kromě toho, že jsou to cizinci, to totiž ani nejsou ryby! :)

Zvonice byla postavena roku 1930 církví československou husitskou. Stavitelem byl Alois Koš.

Materiál dovezl z nedalekého lomu. Poznáte, jaký druh kamene byl použit? Jak se jmenuje nádoba na dveřích? Poradíme, že začíná na *k* a siluetu tohoto poháru měli na praporcích i „boží bojovníci“, což byli Husité.

Mineme studnu s rumpálem a jdeme rovně stále za nosem až na křižovatku, kde na nás čeká další kříž. Čím se liší od toho prvního? Téměř ničím, že?

Kříž prý tu je od nepaměti. V těchto místech snad stávala i jedna z bran, kterou se vcházelo do vesnice. Na začátku čtyřicátých let dvacátého století byl kříž ve velmi špatném stavu a hrozilo jeho zřícení. Což samozřejmě neuniklo pozornosti pana faráře Jakubíka… Vyzval tedy věřící občany k jeho obnově. Zorganizovali sbírku, vybrali potřebné peníze a

zhotovení kříže bylo svěřeno místnímu kameníku Františku Macháčkovi, který veškeré práce provedl zdarma. Platilo se jen za kámen. Nový kříž byl odhalen a vysvěcen v létě v roce 1943.

Kolem kříže je zasazen pichlavý keř.

3. **Jak se nazývá květ keře?**

Znáte nějakou pohádku, ve které hraje tento kvítek důležitou roli? Kolik roků se v ní spalo?

Od křížku pokračujeme cestou vlevo. U bílého domu najděte velký kámen. Víte, o jaký druh se jedná? Je stejný jako kámen na zvonici?

V ulici se dobře dívejte do oken domečků, které míjíte. Napravo totiž uvidíme úplně pohádkovou okenní výzdobu a o kousek dál i sošky buddhů.

Kdo byl Buddha? Zakladatel náboženství zvaného buddhismus, které je dnes sice populární po celém světě (zjevně i na Hané), ale doma je v Asii. A to už minimálně nějakých 2 500 let. Označení buddha znamená probuzený, osvícený. Když to hodně zjednodušíme, snahou buddhistů je osvobodit se od utrpení, které je spojeno s každým životem, s každou existencí. Zbavit se tří jedů mysli, což jsou **nevědomost**, **hněv** a **chtivost**, a naplnit se soucitem se všemi bytostmi. Být prostě v pohodě, klidu a vysmátí.

Všimněte si, že i přáslavický buddha má hodně protáhlé ušní lalůčky. Není to od příliš těžkých náušnic, jde o symbol skutečnosti, že opravdoví buddhové umějí dokonale vnímat, naslouchat.

Jak jste na tom vy? Vnímali jste aspoň trochu, co jsme si teď říkali?

Zavřeme teď ale moravské buddhistické okénko, abychom si v hlavinkách ušetřili úložiště na další chvilku dějepravy. Čeká nás, až opatrně přejdeme hlavní cestu.
V okně cihlového domu visí cedulka s nápisem. Přečtěte si ji a řiďte se doporučením alespoň až k rybníčku! :) Kdo to dokáže?

Štrádujme po štěrkové cestě dále do lůna přírody.

Nalevo za plotem je krásný strom. Poznáte, které žluté sladké plody na podzim dává?

Napravo za chvilku uvidíte krmítko pro ptáčky. Je na něm hvězdička.

Než dojdeme na křižovatku, povyprávíme si.

Krajina, v níž obec leží, byla obydlena už asi tak 5000 až 2000 let před rokem narození Ježíše Krista, což znamená před naším letopočtem.

Věděl by někdo, která pravěká doba by to tak mohla být? Pomohou rodiče? Úplně slyšíme, jak se vám mozkové závity protáčejí na nejvyšší otáčky.

*Tomuto období se říká **neolit** a trvalo asi tak 3 000 roků. (Mezi lety 8 000 až 5 000 před naším letopočtem.)*

A trápíme rodiče dál! Víte, co se v neolitu nebo také mladší době kamenné dělo?

Naši praprapředci měnili způsob obživy. Místo dosavadního lovu a sběru se vrhli na zemědělství. Lidé už zkrátka přestali bobule, semena či kořínky a podobně jen sbírat, začali si je pěstovat. Zvířata nejen honili po lesích, ale zavřeli je do ohrad či chlévů a starali se o ně, aby se jim rozmnožila. Samotný výraz neolit pochází z řeckého neos = nový a lithos = kámen a odráží v názvu jeden z typických prvků tohoto období.

Dali by rodiče dohromady i jiná období pravěku? Jak šla za sebou? :) My si, děti, na odpověď počkáme, že ano? A rádi! :) (Googlení povoleno!)

Na křižovatce u koše na psí hovínka se dáme doleva a hledáme cedulku s nápisem *TENTO PROSTOR JE MONITOROVÁN*. Najděte na ceduli obilný klas

4. **Kolik zrnek má klas na pravé straně (špičku nepočítáme)?**

Nemyslete si, že jsme zapomněli na ten pravěk! Jak to dopadlo? Dali jste dohromady alespoň tři základní období? :)

Tak už víte, že se pravěk dělí na tři období: na dobu kamennou, bronzovou a železnou. Doba kamenná se dále dělí na paleolit, mezolit, neolit a eneolit.

Děti, kdy jste se narodily vy? Dáte dohromady letopočet? A přesné datum? Jste šikulky! :) A vymysleli byste si i název doby? Co třeba: doba počítačová? Nebo: doba umělointeligentní?

Vzpomenete si na nějakou pohádku či večerníček, které se odehrávají v pravěku?

Znáte ten *O človíčkovi?* Nebo také jeden díl příběhů školáků ze 3. B. Jak se jmenovali?

Křestní jméno po vás nechceme, ona vlastně žádná ve Večerníčku ani nejsou. Nebo si snad vybavíte, jak na hrdiny volala maminka? Nevybavíte, protože na ně nevolala. Jaká jména byste jim dali vy? My Petr a Eva. Petr Mach a Eva Šebestová, to zní docela fajn, že? :) Nebo by byli lepší Adam a Eva? Romeo a Julie? Eva a Vašek? Libuše a Přemysl?

Než dojdeme k rybníčku, můžeme si klidně zanotovat.

My jsme žáci 3. B,
bereme však na sebe
podobu zajíce,
žirafy či krabice.
(To je pěkná směsice!)
Můžem bejt i rohože,
a to všechno protože,
vlastníme nakrátko
utržené sluchátko.
(Taky jedno zvířátko.)

Jak se jmenoval neandrtálec, kterého si žáci přivezli z pravěku? Pan…

5. **Doplňte jméno.**

Jak se vám líbí tento park? A rybníček? Krásný, že? Můžeme si chviličku odpočinout a mrknout, zda v něm hrátkami s chapadly nějaké chobotnice neplýtvá časem nějaký plejtvák. :)

Třetinu cesty máme za sebou, ale divočina nás teprve čeká!

Až si oddáchnete, pokračujeme po pěšince z mírného kopečka a v mezičasech se vrátíme k místní historii. Koho nebaví, text psaný kurzívou přeskočí.

Přáslavice *patří mezi nejstarší obce na Olomoucku. První písemné zmínky jsou z roku* ***1131*** *v listině olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka, údajně syna kronikáře Kosmy. Obec tehdy podléhala kapitule biskupského kostela.*

Víte, kdo byl Kosmas?

Každý o něm na hodinách dějepisu či českého jazyka slyšel. Kosmas je totiž autorem nejstarší české kroniky. Postava sepisovatele je ovšem jaksi zahalena v mlze, v jeho životě je pouze několik přesných dat, která lze s jistotou označit jako pravdivá. Jedním z nich je 21. říjen 1125, den, kdy kronikář zemřel.

Vedle profesního života měl autor Kosmovy kroniky české také rodinný. Ač byl kněz. Celibát se totiž v té době teprve pomalu zaváděl, ještě nebyl povinný. Poté, co se vrátil z Belgie, pojal tedy Kosmas za manželku jakousi Božetěchu, se kterou žil přes dvacet let. Korunou jejich soužití byl synek. Prý… Kronikář se o něm párkrát zmínil. Měl se jmenovat Jindřich, někteří odborníci dokonce tvrdí, že se jednalo o olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka. Což je právě ten muž, který poprvé zmiňuje obec Přáslavice. Na příjmení se tenkrát ještě moc „nehrálo“, takže to na 100 % potvrdit nemůžeme. Ale ani vyvrátit! :)

Jdeme místem, které je v mapách pojmenováno **Vrtov**. Držíme se potoka, a to tak, abychom ho měli po levé ruce.

Proč si myslíte, že se to tady tak jmenuje? Vidíte nějaké ropné vrty? :)

Nebo tady bydlel někdo, kdo do všeho vrtal? Případně se stále vrtěl? Nebo si nechal pro korunu vrtat koleno?

Znáte nějakou pohádko o lakomci? My si kromě Harpagona od Molièra vybavujeme třeba *Lakomou Barku*, kterou tak krásně převyprávěl Jan Werich.

Nejlakomější držgrešle ze všech byla Barka, farářova kuchařka. To bylo každému známo. Nejenomže schraňovala šlupky od buřtů a šila z nich záclony, nejenom že se do zrcadla nepodívala, aby se neopotřebovalo, ale to byla ona, co tenkrát, když jela do Loun dostavníkem, místo jízdenky chtěla si nechat koleno vrtat, a co k tomu nedošlo jenom proto, že když kočímu to koleno ukázala, raději ji nechal jet zadarmo, než by zneuctil nebozez...

Tipnete si, jak se jmenuje potůček, který máte po levé ruce? Vrtůvka! :)

Cesta zde může být trošku divočejší, ale příroda je zde překrásná.

Zkuste najít pařez s choroši (to je taková tvrdá houba) a pak také strom, na kterém je červenou barvou namalované přeškrtnuté vajíčko.

Přes potok vede lávka k ohradě s rohatým stádem. Je zde také cedulka, která varuje, že dál už nesmíte, že ve stádě je plemenný býk.

Jak se jmenuje samička od býka? A jeho potomek?

Jen kousek od kravek je v ohradě jiné rohaté zvíře. Poznáte, které to je?

Znáte koledu o tom, kdo pásl ovečky?

Doplňte:

6. **Pásli ovce ……, při betlémské salaši.**

Ve které části naší země byste tyto ovčáky našli? Zase tak daleko to není! :)

I do Beskyd vedou některé naše výlety s tajenkou. Ale tam jsou vysoké kopce, ne jako ten maličký, který máte před sebou právě teď.

Pěšinka nás odvede na křižovatku stezek. My se dobrovolně rozhodneme pokračovat směrem doprava (do kopce). Kdo by si však chtěl udělat pětiminutovou odbočku ke studánce s krásným dívčím jménem, může.

Studánku místní nazývají **Nikolka**. Před mostem odbočíte doprava, jdete asi minutku po lesní pěšině – a hned potom ji uvidíte.

Od studánky se vrátíme na lesní křižovatku. Více či méně supíme do kopce, pomalu se začneme stáčet k obci. A právě v těchto místech narazíme na další domácí zvířátko. Asi to nejkrásnější!

Máte rádi koně? Znáte nějaké koně z bájí a pověstí? Co třeba Pegase? Nebo Šemíka?

Nejznámější je nejspíš Pegas, bájný okřídlený tvor. Vyprávění o jeho původu se liší. Podle jedné verze vyskočil z těla své matky Gorgony Medusy poté, co jí Perseus uťal hlavu. Podle druhé vyskočil ze země, na niž dopadla Medusina krev. Znáte tuto báji? Víte, která země je kolébkou starověkých bájí a pověstí o bozích z Olympu a Pegasovi? Je to Řecko. Když byla autorka tohoto textu malá, což bylo asi tak před 286 lety :), milovala film Souboj Titánů, *který vypráví příběh o Andromedě, Perseovi a Meduse... Třeba si rodiče také vzpomenou. Samozřejmě existuje i nová verze filmu, ale ta už tak nějak není TO ONO! :)*

Šemík byl kůň ze starých pověstí českých. Jeho pánem byl Horymír, vladyka neumětelský. Šemík ho zachránil před jistou smrtí odvážným skokem ze skály u Vyšehradu. Poté Horymíra dovezl do Neumětel a podlehl zraněním, které si způsobil skokem.

Oba koně bývají zobrazováni s bílou kresbou. Jak se říká bílému koni? A černému?

Přicházíme k závoře, za kterou je krásná alej. Právě tou se vydáme k obci. Poznáte stromy, které v ní rostou? A spočítáte, kolik je v ní břízek? Jak poznáte břízu?

Všude kolem vás je krásná orná půda. Má stejnou barvu jako na znaku obce?

Základním zdrojem obživy je zde právě půda, zemina. Inu, jste na Hané – v jedné z nejúrodnějších částí naší země. Plodná oblast rozkládající se převážně podél řeky Moravy je půvabný kraj nazývaný již od 16. století Haná. Pro Hanou jsou typické vlnící se lány zlatého obilí, které se rozprostírají do daleka a z nichž vystupují zelené lesy a kopce. Centrem Hané a celého Olomouckého kraje je město Olomouc. ***I tam vede jeden z našich výletů s tajenkou. Právě odsud můžete vidět olomoucký Svatý kopeček. Je to kostelíček napravo v dálce na kopci.***

Víte, proč se Haná jmenuje Haná? Po Haničce to není! :)

Název získala tato národopisná oblast po řece Hané, která protéká jižním okrajem regionu a vlévá se do Moravy mezi Kojetínem a Kroměříží. Původ tohoto slova označujícího nejen oblast, ale i zdejší obyvatele, byl dříve nesprávně přikládán historicky neprokázanému knížeti Hanovi.

Blížíme se ke stavení, jehož okénka a dveře vypadají jako obličej. Vidíte?

Před ním odbočíme doleva. Míříme k cestě, která nás pak směrem doprava odvede k hlavní silnici, kterou tentokrát přejdeme na jiném místě.

Než se tak stane, zkuste na pravé straně ulice najít krásný domeček jménem DANUŠE.

Vidíte srdíčka? A letopočet. Sečtěte všechny jeho číslovky.

7. **Napište výsledek součtu.**

Přejdeme hlavní silnici a pohledy hledáme napravo hnědou cedulku, která nám ukáže, kudy se dát k rozhledně.

Je zde více cedulí. Objevíte v názvech míst druh živočicha?

Nalevo míjíme červenohnědý dům, před kterým roste strom známý z knížek Jaroslava Foglara. Jinan dvoulaločný totiž rostl ve Stínadlech. Podle něj si také zdejší chlapecký klub dal jméno – *Uctívači ginga*.

Budou ho znát milovníci Rychlých šípů, což jsme i my. A možná rodiče. :)

Odbočíme doleva a pílíme na rozhlednu s parádním jménem: Božka! Získala je podle maminky jednoho z přáslavických starostů pana Rochovanského.

Jak by se jmenovala rozhledna, kdybyste starostovali vy? Tak třeba rozhledna autorky tohoto textu by byla Květa. Ovšem Květa tak dobře jako Božka nezní, že? Těžko říci.

Znáte nějakou známou osobnost, která se křestním jménem jmenuje Božena? :)

Určitě vás napadla tatáž co nás. A víte, že sbírala a psala pohádky? Vzpomenete si na nějakou?

Ze zastřešeného vyhlídkového ochozu rozhledny ve výšce 17 m se nabízí výhled na Hornomoravský úval, Olomouc, Drahanovskou vrchovinu, Jeseníky, Oderské vrchy, Moravskou bránu či Hostýnské vrchy.

Rozhledna je součástí sportovního areálu. Najdete v něm fotbalové hřiště, hřiště na malou kopanou i další s umělým povrchem, na němž se dá hrát tenis, volejbal, florbal, basketbal. Nechybí ani dětské hřiště s kolotočem, houpačkami a průlezkami. Takže je nám jasné, že se tady asi chvilku zdržíte. :)

Ale ještě předtím odpovězte na poslední dnešní otázku.

Na hřišti najděte tabuli s velkou mapou *MIKROREGION BYSTŘIČKA*.

Zaměřte zraky na logo se stromem a hvězdičkami vlevo nahoře.

8. **Jakou má strom barvu?**

Až si pohrajete a porozhlédnete se po kraji, vydejte se ulicí doleva až k činžákům a tam kteroukoli ulicí doprava směrem k cestě, která vás dovede zpátky na začátek výletu.

V Přáslavicích se ztratit nemůžete! :)

Mimochodem, víte, proč se obec jmenuje Přáslavice? Opět nám napoví znak obce. Přáslav – příze. No a příze se spřádá na čem? Napoví vám vyluštěná tajenka. :)

Příze je zjednodušeně taková zvláštní nit. Určitě si ji vybavíte z pohádek – třeba z příběhu Sedmero krkavců. *Bohdanka zde přede přízi z kopřivových vláken, aby pak mohla ušít košile svým zakletým bratrům. Myslíte, že je to možné? Je!*

Kopřiva má v sobě totiž podobná vlákna jako len, i když zdaleka nedosahují takových kvalit. Ale technicky je podobné zpracování možné. Spíše šlo o to utrpení. Každý ví, jak kopřiva nepříjemně pálí. I tak je to ale úžasná rostlina. Nejenže je léčivá a obsahuje např. silice podporující růst vlasů, ale je také výborným krmením pro drůbež a dobytek. Jen se musí posekáním a pomačkáním zbavit toho pálení. Dokonce je stravitelná i pro člověka. Známe špenát z kopřiv nebo kopřivy v jarní nádivce.

Vidíte kolem sebe nějakou kopřivu? Pokud výlet nejdete během zimních měsíců, tak určitě!

Než dorazíte na konec výletu, máme pro vás ještě malý kvíz.

Na Hanácku se mluví zvláštní češtinou. Možná ji znáte nebo jste ji zaznamenali. A my pro vás máme malý testík. Zdalipak dokážete „přeložit“, co znamenají tyto věty. Maminka čte a kontroluje, vy hádáte.

Hňiješ pod kamnama ale tře hoďine. – Lenošíš na kamnech, ale už jsou 3 hodiny!

Jedl a pil, až mo za ošama vrzgalo. – Jedl a pil, až mu za ušima vrzalo.

Mjelo-le tak bet. – Mělo to tak být.

Mešlenke hoňil jak komáre, co mo bzočeke nad hlavó. – Myšlenky se mu velmi rychle honily hlavou.

Mňe tak lehko neokmitnete. – Mě tak rychle neošidíte.

Vepadáš jak krmené šendel. – Vypadáš špatně.

Zas máš v ocho ošála ? – Zase děláš, že mě neslyšíš?

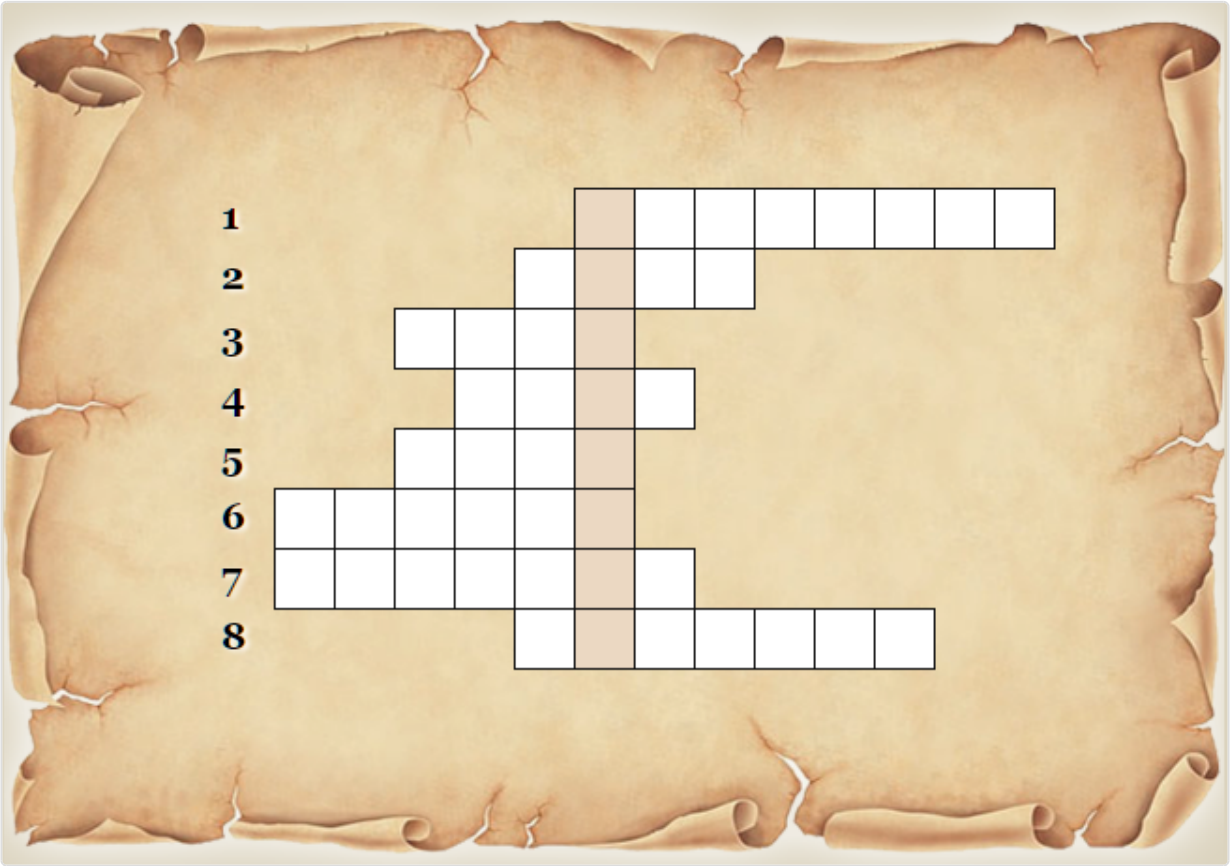
Jak to dopadlo? Uhodli jste alespoň jednu větu? Určitě ano! A před vámi už žlutě svítí kaple svatého Rocha. Vše je tedy hotovo. Procházka i s osvětou je u konce. Teď už jen stačí zajít v pracovní době každý všední den na obecní úřad (pondělí a středa 7-17, úterý a čtvrtek 7- 15:30, pátek-zavřeno) a vyzvednout si dáreček. Hezky za něj poděkujte, my děkujeme také. Samozřejmě ne za dáreček, ale za pomoc s výletem a jeho poskytnutí všem výletníkům ZDARMA.

Doufáme, že se vám dnešní výlet s tajenkou líbil, přejeme šťastnou cestu domů a těšíme se zase někdy na našich tajenkových trasách na viděnou! :)

V textu byly mimo jiné použity informace z webových stránek: www.regiontourist.cz, www.luxor.cz, www.kudyznudy.cz, www.praslavice.com, Jan Werich – Fimfárum (Lakomá Barka).

Otázky k tajence

1. **Opište první slovo z nápisu na kříži.**
2. **Jaký tvar je na praporu, který drží svatý v ruce?**
3. **Jak se jmenuje jeho květ?**
4. **Kolik zrnek má klas na pravé straně?**
5. **Doplňte jméno.**
6. **Pásli ovce ……, při betlémské salaši.**
7. **Napište výsledek součtu.**
8. **Jakou má strom barvu?**

A co můžete vyhrát?

Tajenku posílejte na e-mail **veldo@veldo.cz**. Můžete ji také poslat ve zprávě na náš Facebook "Velká dobrodružství". Každý měsíc vylosujeme jednoho z výletníků, kterému pošleme našeho **Lumpardíka z podhradí**. Vždy připojte celé jméno, adresu a také kód výletu.

Výlet stažen z www.veldo.cz | © Velká dobrodružství

Vytvořeno: 09.11.2026 15:06